

IN ZUIDELIJK AFRIKA

UITGAVE: KOMITEE ZUIDELIJK AFRIKA, DA COSTASTRAAT 88, AMSTERDAM. WERKGROEP KAIROS, CORNELIS HOUTMANSTRAAT 17, UTRECHT.

AL 2446 AN 4070 Jup inell helpt

APARTHEIDSREGIMES VAN RHODESIE EN ZUID-AFRIKA

Olie-embargo Z-Afrika

Aardolie is voor Zuid-Afrika, voor Namibië en voor Rhodesië een essentiële grondstof, die in deze landen niet wordt gewonnen. Meer dan 99% van de olieproducten, die in deze landen worden gebruikt, worden via Zuid-Afrika van overzee ingevoerd. Deze olieaanvoer is onmisbaar voor het vervoer, de industrie en de landbouw. Daarnaast is de olieaanvoer van vitaal belang voor het onderdrukkingsapparaat van de blanke regimes in deze landen: voor de politie, het leger, de luchtmacht en de marine. De bevrijdingsbewegingen van Zuidelijk Afrika dringen daarom aan op een olie-embargo als logische voortzetting van het wapenembargo.

Het is daarom te begrijpen dat er bij de discussie over het toepassen van sancties tegenover Zuid-Afrika telkens weer in de eerste plaats wordt gedacht aan een olieboycot. In een recente studie van de Verenigde Naties wordt aangetoond dat een olieboycot het meest effectieve wapen tegen Zuid-Afrika is, dat met relatief geringe kosten en inspanning kan worden toegepast. Deze studie wordt binnenkort door het Komitee Zuidelijk Afrika in Nederlandse vertaling uitgebracht. Ondanks de opgebouwde reserve aan olie in Zuid-Afrika zal het land binnen twee jaar door een olie-boycot volledig op de knieën te krijgen zijn.

Noodzaak

Een olieboycot tegen Zuid-Afrika is noodzakelijk om drie doeleinden tegelijk te bereiken:

• Het illegale regime-Smith in Rhodesië, dat nu al zijn olie uit Zuid-Afrika ontvangt, zal gedwongen worden een eind te maken aan zijn oorlog en terreur, en moeten instemmen met een machtsoverdracht aan het Patriottisch Front:

• Zuid-Afrika zal een einde moeten maken aan de illegale bezetting van Namibië.

• Het blanke regime in Zuid-Afrika zal een eind moeten maken aan het apartheidssysteem en de macht moeten overdragen aan de rechtmatige vertegenwoordigers van het volk.

Effectieve sancties tegen Zuid-Afrika zijn tot nu toe tegengehouden door de westerse landen Frankrijk, Enge-

Nederland

Doordat Shell voor 60 procent eigendom is van een Nederlandse onderneming, draagt Nederland naast Frank rijk, Engeland en de Verenigde Staten de verantwoording voor het doorbreken van de oliesancties tegen Rhodesië door de oliemultinationals. Ook in geval van een olieboycot tegen Zuid-Afrika zal de houding van Nederland mede bepalend zijn voor het succes.

Sinds 1973 voert de Werkgroep Kairos in Nederland actie tegen Shell. Er vonden een aantal gesprekken met de directie plaats, en aandeelhoudersvergaderingen werden aangegrepen om de bezwaren tegen het optreden van Shell in Zuidelijk Afrika kenbaar te maken. De eis van Kairos was: terugtrekking van Shell uit Zuid-Afrika. In 1977 sloot het Komitee Zuidelijk Afrika zich bij de actie van Kairos aan.

De vraag is welke rol Shell-tankers B.V. en andere Nederlandse maatschappijen spelen bij de bevoorrading van Zuid-Afrika. In hoeverre wordt door de research-afdelingen van Shell in Nederland onderzoekwerk verricht voor Shell-Rhodesië en Shell-Zuid-Afrika. De Nederlandse Shell Internationale Petroleum Maatschappij te Den Haag is verantwoordelijk voor de management en de service van de raffinaderij van Shell-BP in Durban, Zuid-Afrika. Deze onderneming houdt zich ook bezig met de planning van de oliestroom en leveranties van geraffineerde olieproducten van en naar de verschillende raffinaderijen en landen. Welke rol speelt deze onderneming t.a.v. het doorbreken van oliesancties tegen Rhodesië en Zuid-Afrika? Welke olieproducten worden uit Nederland aan Zuid-Afrika geleverd?

land en de Verenigde Staten, die door het uitspreken van een veto in de Veiligheidsraad het Zuidafrikaanse regime in bescherming namen. Een aantal andere westerse landen, waaronder de regering van Nederland, spraken zich minder negatief uit over een olieboycot tegen Zuid-Afrika. Daarnaast vormen de grote oliemaatschappijen een geducht struikelblok bij het toepassen van oliesancties. Dat heeft dertien jaar ervaring met de oliesancties tegen Rhodesië wel bewezen.

Daarom is voor het realiseren van een olieboycot tegen Zuid-Afrika het mobiliseren van de publieke opinie in de westerse landen noodzakelijk. Zij zullen druk op de regeringen en op de oliemultinationals moeten uitoefenen. Plaatselijke actiegroepen of individuën, die de actie plaatselijk willen ondersteunen, kunnen kontakt opnemen met:

Komitee Zuidelijk Afrika Da Costastraat 88 Amsterdam, tel. 020-183598

Hang dit affiche voor uw raam